

Interviu cu Ioana Breazu, Communication & Fundraising Manager EduAct

EduAct dezvoltă proiecte care sprijină accesul la educație și dezvoltarea tinerilor. Ce v-a determinat să vă implicați în programul Start Student și să primiți studenți în stagii de practică?

Credem că de multe ori elevilor le lipsește experiența practică. În general, pe băncile școlii sunt obișnuiți să asculte și să asimileze informații, iar când ajung în poziția de angajat, așteptările sunt ca ei să livreze, să execute și să aibă performanțe. Însă fără o experiență de practică, în care să își contureze o idee despre ce așteptări există din partea unui angajator, indiferent de profil, primul job devine o provocare. În proiectele EduAct, în mod special în programul nostru de orientare în carieră, expunerea prin vizite în companii către medii de lucru diferite, este un punct esențial. A avea termen de comparație, mai ales atunci când faci o alegere în carieră care e posibil să îți definească parcursul întregii vieți, este obligatoriu, nu o opțiune.

Ce v-a surprins cel mai mult la această generație de studenți?

Fug de generalități. Am găsit tineri care sunt extrem de maturi și de capabili, cât și tineri care renunță extrem de ușor. Aleg să nu fac diferențe între generații, cred că mai degrabă este definitorie voința unui om, dorința de a se perfecționa și capacitatea de a-și depăși continuu propriile limite. În fiecare generație au fost tineri performanți, cât și tineri care au ales confortul.

Din perspectiva dumneavoastră, ce competențe considerați că trebuie să dobândească un tânăr pentru a avea succes în carieră și în societate?

Cu siguranță, reziliența. Cred că este prima calitate pe care trebuie să o ai. De obicei, lucrurile pe care le faci sunt mai mult grele decât ușoare. Însă dacă alegi să renunți la fiecare „greu”, este foarte dificil să găsești soluții și să crești.

Apoi ar fi gândirea laterală. „Nu pot” sau „nu reușesc” se întâmplă atunci când apare un blocaj înspre găsirea unei soluții. Însă atunci când gândim „outside the box”, este aproape imposibil să nu găsim soluții, oricât de complicat ar părea un task la început.

Există un moment din cadrul stagiilor care v-a confirmat impactul unui astfel de program, atât pentru studenți, cât și pentru organizație?

Impactul îl înțelegem și din implementarea programului EduAct de orientare în carieră. În alte state, expunerea către alte medii profesionale este parte din structura educațională încă din liceu. Atunci când te expui unui mediu de lucru, ai o perspectivă mai clară pentru ceea ce înseamnă atât mediul de lucru, cât și sarcinile specifice. Uneori, poate să îți placă o anumită profesie, dar să nu îți placă domeniul. De exemplu, poți fi om de comunicare în medicina de laborator sau în real estate. Chiar dacă este aceeași profesie, domeniul în care performezi îți poate schimba complet perspectiva. De aceea cred că expunerea repetată către medii de lucru variate aduce claritate în alegerea viitorului profesional.

Ce mesaj le transmiteți studenților care urmează să intre în primul lor stagiu de practică?

Să fie curioși. Să pună întrebări. Oamenii din companii cu care studenții vor lucra, sunt acolo ca să le fie ghizi. Ei își doresc proactivitate. Apreciază când un tânăr are inițiativă.

Cum apreciați evoluția pieței muncii în domeniul dumneavoastră în următorii 3–5 ani și care considerați că vor fi principalele tendințe sau schimbări (ex. digitalizare, inteligență artificială, automatizare, competențe verzi) care vor influența activitatea organizației și profilul viitorilor profesioniști?

M-am documentat mult pe tema aceasta. Inteligența va fi o valoare cu o putere tranzacțională mare. Vorbim de ceva vreme de puterea informației. Însă atunci când informația este disponibilă peste tot, diferența vine din modul în care o privim, ce înțelegem din ea și cum, prin gândirea critică, reușim să îi dăm valoare.

În ceea ce privește domeniul non-profit, forecast-urile internaționale arată un grad relativ redus al schimbărilor care vin din partea AI-ului. Pe de altă parte, noi ca organizație folosim în activitatea zilnică AI-ul, pe care cred că ar trebui să îl privim cu mai multă încredere. De obicei spun, în cadrul programelor noastre, că nu e important „ce”-ul, ci „cum”-ul. E important cum faci un lucru. La fel e și cu AI-ul: depinde cum e folosit. Uneori, poate fi un super-power, atât în eficientizarea muncii, cât și în creativitate, dar cu ghidajul potrivit. Iar asta ne ajută să aducem relevanță în programele pe care le implementăm.

Din experiența dumneavoastră, în ce măsură competențele dobândite de studenți în cadrul programelor universitare și al stagiilor de practică răspund cerințelor actuale ale pieței muncii?

Care sunt principalele competențe pe care absolvenții le dețin și care sunt cele ce necesită dezvoltare suplimentară?

Cerințele pieței sunt într-o mișcare continuă și asta este absolut normal. Face parte din evoluție și progres. Însă competențele pe care orice persoană trebuie să și le însușească țin de reziliență, adaptare, gândire critică, inițiativă, creativitate. Sunt soft skills care ajută în orice domeniu, de la comunicare până la robotică.

Ce modificări considerați necesare la nivelul ofertei educaționale pentru a pregăti mai bine absolvenții pentru cerințele actuale și viitoare ale pieței muncii? Vă rugăm să aveți în vedere atât competențele tehnice, cât și competențele transversale și domenii precum inteligența artificială, digitalizarea, analiza datelor, sustenabilitatea sau alte competențe emergente.

Mă uit la alte sisteme de educație, care apreciază mult mai mult experiența practică, încă de la vârste mici. E târziu să existe expunere practică doar la tinerii din anii terminali. Doar 19,2% dintre români au facultate. Nu doar ei au nevoie de o ofertă educațională cât mai adaptată pieței muncii. Ciclic vorbind, o expunere unui mediu inspirațional și aspirațional în clasele I-IV contribuie la prevenția abandonului. O expunere în mediul V-VIII îi ajută să își înțeleagă valoarea, să privească mai optimist spre viitorul lor și să îi motiveze să meargă la liceu. În anii de liceu, expunerea adaptată a ceea ce înseamnă competențe care trebuie rafinate, contribuie la un procent mai ridicat de persoane cu studii superioare.

Cum apreciați colaborarea dintre universități și organizațiile implicate în educație și ce măsuri sau forme de implicare considerați că ar contribui la o mai bună corelare între oferta educațională și nevoile reale ale pieței muncii (de exemplu: stagii de practică, mentorat, proiecte comune sau participarea specialiștilor în activități educaționale)?

Consider că trebuie începută această formă de implicare mult mai devreme. Cei care ajung în aceste stagii sunt cei care au ales să meargă la facultate și, mai ales, cei care nu au renunțat în primul an, pentru că și-au dat seama că profilul ales nu li se potrivește. Cei care ajung la stagii sunt în procente de câștigătoare. Dar investiția- pentru că efortul de timp și energie este o mare investiție- trebuie începută mult mai devreme.